

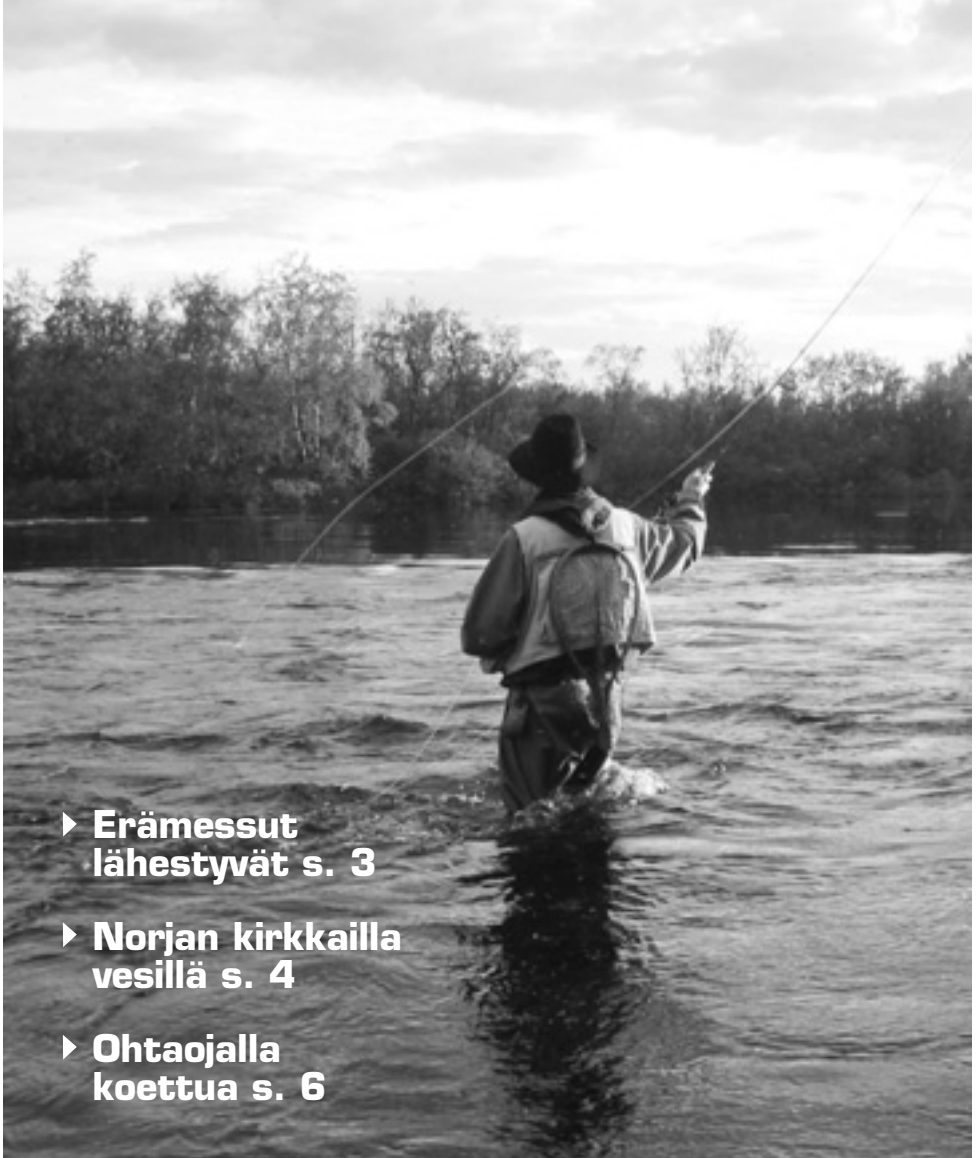
# Lätsinki

U U T I S E T



1 | 2005

« L E G E N D A A R I S T A P E R H O K A L A S T U S T A V U O D E S T A 1 9 9 3 »



- ▶ **Erämessut lähestyvät s. 3**
- ▶ **Norjan kirkkailla vesillä s. 4**
- ▶ **Ohtaajalla koettua s. 6**



# Keväiset terveiset

Talven paukkupakkaset kävivät paksuntamassa jäitä, mutta ei se kevään tuloa estä. Vedet tippuvat räystäiltä ja alkaa olla aika pyyhkäistä pölyt vapojen ja kelojen päältä pois jos niitä on päässyt edes kertymään.

Paljon on taas meidän seuralla tekemistä kevään messuja järjestellessä, mutta vapaaehtoisia varmaankin riittää.

Hätsinki uutisia ei olla saatu montaakaan ulos viimeisen vuoden aikana, joten päätimme tehdä asialle jotain ja perustaa kirjoituskilpailun, josta lisää tietoa viereisellä sivulla.

Seuralle ollaan hankittu viime vuoden lopussa ja tämän vuoden alussa joitain uusia tarvikkeita. On Kalix-perhонуittolaitetta, vavranrakennustelinettä ja muutamia uusia perhonsidontapenkkejä.

Eikö pidetä lippu ylhäällä ja seura pystyssä.

## **MUISTAKAA VUODEN 2005 JÄSENMAKSU**

Janne

## Kevätkokous 2005

13.4.2005  
klo 18.00 ->  
Snelman-talo, Mäntylä



### Esityslista:

1. Kokouksen avaus
2. Laillisuus ja päätösvaltaisuus
3. Järjestäytyminen
4. Esityslistan hyväksyminen
5. Vuosikertomus 2004
6. Tilinpäätöksen 2004 esittely
7. Tilintarkastajien lausunto
8. Päätös tili- ja vastuuvapauden myöntämisestä vuodelle 2004
9. Muut asiat

## Jäsenmaksu

Varsinainen jäsen 20 euroa (eli viime vuonna 18 täyttäneet ja sitä vanhemmat), juniorijäsen 10 euroa.

Tili: 574136-273269  
Saaja: Oulun Seudun PK ry  
Viesti: Jäsenmaksu 2005 (ja jäsenen nimi, jos maksajana joku muu)  
Eräpäivä: 10.4.2005

## Hätsinkiuutisten kirjoituskilpailu

Kaikki Hätsinkiuutisiin vuoden 2005 aikana kirjoittaneet (paitsi puh. joht. palsta) :-y osallistuvat kolmen 50 euron arvoisen lahjakortin arvontaan niin monella arpalipukkeella kuin on juttuja. Jutut voi toimittaa sähköisesti Samille, email: sami.saily@avalon.fi

## Erämessut lähestyvät

Muista varata aikaa 19.–22.5. Heittoaltaalla Vision ja Loop. Sisäosastolla myymme taas niitä perhoja, joita saamme teiltä jäseniltä. Mikäli haluat tehdä perholahjoituksen, toimita perhot kerhotilaan vaikka pussissa. Visionilta saadaan t-paidat tai lippikset n. 20 osallistujalle valinnan mukaan.

## Vision ja LOOP tuotteita edullisesti

Messupalkkiona saamaamme tavaraa myydään taas edullisesti eli -45 % ovh.

Tarvitsetko jotain? Katsele kuvastot ja ilmoita Ilkalle maililla ja vain maililla mitä haluat. Toimitus yritetään järjestää messuille.

[ilkka.pirinen@nokia.com](mailto:ilkka.pirinen@nokia.com)



## Mustalammelle kaloja

Istutusaika lähestyy. Simo hoitaa taas asiaa. Tarkempaa infoa asiasta kevään mittaan seuran nettisivuilta.

# Tunturit, kirkkaat vedet ja hämärät muistikuvat (Kautokeinin lähialueilla)

**Ei se kalansaanti vaan se kaikki muu. Kalastusreissumme Norjan kirkkailla joilla vuoden 2004 elokuun ensimmäisellä viikolla:**

Maaliskuun alun kirkkaat auringonsäteet hängellä lämmittävät mieltä. Hehkuvan kuumaa kakluunin kyljessä on ihanaa hakea tuntumaa mielikuvien + 30 asteen lämpötiloihin ja elokuun 2004 ensimmäiseen viikkoon. Kalastusreissuun, jonka suunnittelu alkoi 2003 vuoden elokuun ensimmäisen viikon kalastusreissun päätyttyä,...jonka suunnittelu alkoi vuotta aiemmin..

Tämä muistelu/mietintä lähti itse asiassa siitä karmaisevasta pelosta että meidän neljän hengen perinteinen kalastusreissu elokuussa 2005 uhkaa jäädä toteutumatta useampien illoisten ja mukavien tapahtumien vuoksi.

Itse reissuun 2004. (Olennaista retkilämmen on levätä, syödä, kalastaa, rentoutua, päästä irti arjesta ja nauttia hyvien ystävien seurasta.. ja joskus saada The Kala). Niin kuin aiemminkin oli viikon ruokalista neljälle laadittu hyvissä ajoin ja ruokaa oli sopivasti. Ei liian vähän eikä liikaakaan. Joessa kahlatessa energiaa kuluu ja rasvaa palaa. Koska oli taas kyseessä vuoden luksus-matka liian etelässä asuville (Vaasa, Oulu), olivat pihvit ja kanafileet yms. ihan hyvä pakata mukaan.

Kulkupelinä ja levon kannalta tärkeänä osana matkaa oli parhaat vuotensa nähnyt römmeri (=matkailu-auto, jotakuinkin) josta lähtöä tehtäessä hajosi ”en muista mikä”, 150 km jälkeen välipysähdyksellä mökillä huo-

mattiin että vesiletku kanisterista hanaan oli hajalla (muistaakseni korjattiin..) ja olipa päivä Norjan puolella jolloin aamuyöllä nukkumaan menneet matkajat käväisivät hereillä ja yksi valppaampi havahtui paremmin: haistamaan palaneen käryä. Polvensa ruhjoen hän syöksyi auton takaosista hyttiin. Jo kohta toinenkin kaveriksi tutkimaan asiaa: mankka irti ja pihalle johdot käytyen. Upouusi Pohjois-Norjan kartta nurkastaan savuten jäähtymään. (Auton omistajan pojan kommentti palattuamme: Olisitte ..-kele.. antaneet koko pa...n palaa!)

Nooh, itse kalastusviikko oli jälleen täydellisyyttä hipova, aurinko paistaa möllötteli korkealta ja kuumana päivät, joten viluisimmillakin tuli aamupäivällä auton yläosassa niin hiki, niin hiki.. Satoihan se toki myöskin: viimeisenä päivänä niin reilusti että 12 tunnin yönien jälkeen oli otettava parin tunnin tirsat ennen joelle lähtöä.

Tämän kirjoittajana voin sanoa ongelmakseni sen että muistan hyvin jokien pieniä pätäkkiä, missä virta oli sopiva kahlat ”sisään” ja mistä takaisin pääsy oli kovin hankalaa. Muistan mutkia joiden kivien koloissa ne isot kalat olivat ja karikot, virtojen reunat joista oli varmaan joku kalan napannut.. Mutta en muista nimiä ja paikkoja niin hyvin että voisin kertoa noille upeille seuduille matkaaville missä ne kalat asustaa.. Mikäli joku joskus sinnepäin on menossa pyydän kohteliaimmin kääntymään reissullamme mittakaloja saaneiden henkilöiden puoleen.

Suurimman kalastamamme veden nimen kuitenkin muistan. Kautokeinoelva; leviä ja komia ja kuumalla kelillä siedettävä myös uida ja peseytyä. Upeita kaloja hyppi vastarannan vir-

roissa ja loppuliuisa. "Ihan varmat" Norjan-lappalaiset tarjosivat porukan naispuolisille henkilöille kuljetusta jokiveneellä joen yli paremmille pelipaikoille., mutta eipä rouvat tohtineet vieraiden miesten kyytiin mennä. Palat tuamme reissusta selvisi kyllä että nuo "lappalaiset" oli Oululaisia miehiä ja osa hyvinkin tuttuja..

Masi-joki oli alosaltaan kohtalaisen kuivana ja niinpä kävelimme ylävirtaan päin pari kilometriä. Olisi kannattanut kävellä hieman pidemmälle vielä niillä main missä niitä kaloja kuulemma olisi ollut.

Kautokeinoelvasta ja Kabardakselta saivat mittakaloja (hyvänkin kokoisia) he jotka olivat edes jonkinmoisissa väleissä suuren tuntemattoman kanssa. Pikefossenin komea taimen, Pikefossenin yläpuolisen jokipätkän kauniit raudut, Kabardaksen (joillekin) anteliaat virtojen juoksut, tunturit, ja vähäisen kalastajamäärän antama rauha. Asioita jotka saavat kaipaamaan sinne pian takaisin.

Tarinat; kahdesta kauniista taimenesta Masi-joella kiven suojissa. 200 metrin pika-juoksusta rantakivillä ja osin joessa veden pärskiessä, auringon viime säteiden painaessa päivää hämärän rajamaille (vei iso kala miestä.. ja naistakin..), ketusta joka rakasti hampurilaisia ja jonka silmät paloivat alkuvuomaisina ja uhkaavina. Isompaakin miestä hirtitti kun uskaltautui puolentoista metrin etäisyydelle repolaisesta.

Onpa vielä tarina, jossa sydän paloi jäässä tuonne tuntureiden kupeeseen. Kun menimme joelle en katsonut mistä kuljimme kalastuspaikalle (noin 500 m autolta matkaa). Ei



*Janne ja 59,5 taimen Pikefossenilla, perhona Superpupa.*

joki minulle kalaa antanut, vaikka perhot oli samat kuin muilla, vaikka uittelin perhona samoissa kohdissa mistä muut kaloja nappailivat ja vaikka toiset ystävällisesti neuvoivat. Lähdin surullisena yksin autolle aikaisemmin .. mutta eksyinpä.. huolehdin kuitenkin siitä että joen laulun koko ajan kuulin ja palasin takaisin. Istahdin isolle rantakivelle, polttelin tupakan, toisenkin.. Katselin vain

jokea ja ympäröiviä tuntureita. Vaan eivätpä jättäneet ystävät vaan palasivat minua hakemaan ja niin oli varmistettu se että pian kirveleviä kyyneliä sain poskillani tuntea kun alkoi matka alaspäin pohjoisesta kotiin ja arkeen takaisin.

Pitäisi päästä pian takaisin jotta voisi mahdollisesti saada edes tietoa siitä mitä teki väärin vai tekikö, kun ei antanut joet minulle kalaa tällä reissulla. Mutta paljonhan se silti antoi, hauskoja hetkiä ystävien seurassa, kosketusta luontoon ja aikaa olla itsekseen. Selvitettävä lie seuraavaksi kerraksi että minäkäläinen sopimus se on oltava voimassa jotta kalaakin saisi. Joskushan se käy varmasti paremminkin, ehkä jo ensi kerralla...Siihen saakka rakkaimmat ystävät: Kalaonnea!

Aurinkoisin Kevätterveisin

Jonna Määttä

Ps. Muilta reissulla mukana olleilta saa varmasti hyviä vinkkejä kalastuspaikoista ja muutenkin todenpitävää tietoa.. Kati Huovinen, Teemu Huovinen ja Janne Määttä



Teksti ja kuvat: Sami S.

Ohtaaja on ehdottomasti alkukesän paikka. Vettä riittää vielä ja pohjan kasvusto ei ole valloittanut koko jokea. Kuva laavulta ylöspäin.

## Seuratoiminnasta apuja perhovalintoihin

# Erään päivän hittiperho

Perhokalastus on siinä mielessä erikoinen ja mielenkiintoinen harrastus, että sen taitamiseen tarvitaan paljon tietoa laajalta alueelta, erilaisia käten taitoja sekä varsinkin kokemusta. Monelle tästä touhusta kiinnostuneelle alkuvaiheen osaamattomuus voikin olla iso kynnyks koko leikkiin ryhtymiselle. Kuitenkin harrastuksen ns. opetteluvaihe on myös äärettömän rikasta aikaa. Muistoihin jää monta hauskaa ja vähemmän hauskaa hetkeä.

Useimmiten touhua opetellaan jääräpäisesti yksin. Nykyisin tiedonsaanti on mm. internetin myötä helpottunut, mutta mikään ei kor-

vaa toisten harrastajien parissa vaihdettuja kokemuksia ja vinkkejä - sen olen saanut huomata itsekin monta kertaa. Tässä yksi esimerkkitarina seuratoiminnan toimivuudesta.

Olimme kaverini kanssa jo perinteeksi muodostuneella alkukesän kalaretkellä Taivalkosken Ohtaajalla. Oli komea kirkas iltapäivä, kun ylemmän laavun kohdalle saapuessamme huomasimme tuikkejä laavusta ylöspäin olevalla suvanto-osalla. Kaveri suunnisti suorilla ylemmäs, minä päätin jäädä kokeilemaan pintovaa kalaa.

Hiivin pelipaikoille ja aloin pommittamaan pintaa alavirran suunnasta. Yleensä toimiviksi totutut perhot eivät kuitenkaan kelvanneet. Kun kalat pyörähtelivät perhon vieressä, oli pakko uskoa, että tämäkään perho ei kelpaa.



Oikealla näkyvän tuikin kohdalta nousi tämäkin taimen. Samalla perholla! Tarkka resepti kannattaa kysyä Reininharjun Simolta.



Rasialla tuli käytyä tiheään ja välillä piti malttaa, että pooli rauhoituu. Mutta kun ei vaan mikään kelvannut. Tuli kokeiltua hämmeristä ceddeceehen ja pupaan, heittokulmaa vaihdeltua, mutta kun ei. Lopulta piti luovuttaa ja lähdin kaverin perään ylävirtaan tinseli siiman päässä roikkuen – että jospa vaikka niitä istukkaita sitten...

Kalaa ei tuntunut olevan erityisemmin liikellä kalastusalueen yläosilla ja niinpä pikkuhiljaa valuin alas suvannon tuikit mielessä kaiheraen. Laavun kohdilla olevassa mutkassa aivan rannan tuntumassa mosahteli tasaiseen tahtiin ja pakkohan siihen oli vielä yrittää. Perhoni saivat jälleen lipua rauhassa ohitse. Kaivoin taas pinturirasian kouraan ja tutkin sen valikoimaa. ”Svartta Puppan, tuotahan Simo kehuskeli ottiperhoksi harrille yhtenä sidontaitana viime talvena”. Testimielessä olin pari sitaissut, vaikkakin ne olivat mielestäni epäonnistuneita – ja vieläpä reilusti pienempään koukkuun sidottuna, mitä

alkuperäinen resepti on. ”No, se ei ota jos ei annakaan”, ajattelin ja löin kötöstykseni siiman päähän. Siimat pihalle ja perho sopivasti linjalle ...ja SMASH! Se oli siinä. Eihän se mikään iso harri ollut, mutta työvoitto kuitenkin. Löytyihän lopulta perho, joka kelpasi!

Loppu iltapäivä olikin yhden perhon juhlaa. Kaikkialla, missä pintaelämää näkyi, Svartta Puppan hävisi pinnan alle miltei heti kun sai siiman suoraksi. Se kelpasi harrille siinä missä puronierialle ja taimenellekin. Mystistä se on perhokalastus, joskus riittää/kelpaa yksi perho kun vain löytää sen oikean.

Svartta Puppan sai rasiani hierarkiassa uuden paikan. Myöhempien kokemuksieni mukaan huomasin kuitenkin, että se ei ole mikään ”jokapaikan allaround höylä”. Kullakin perholla on hetkensä. Vaihdetaan ajatuksia ja kokemuksia, niin me kehitymme ja löydämme toisillemme unohtumattomia hetkiä tämän mahtavan harrastuksen parissa. ■

## • YHTEYSTIETOJA •

Puheenjohtaja: Janne Määttä,

Sihteeri: Ilkka Pirinen,

Hätsinki-uutiset: Samipekka Säily,

puh. 050 335 6967,

puh. 040 704 8906,

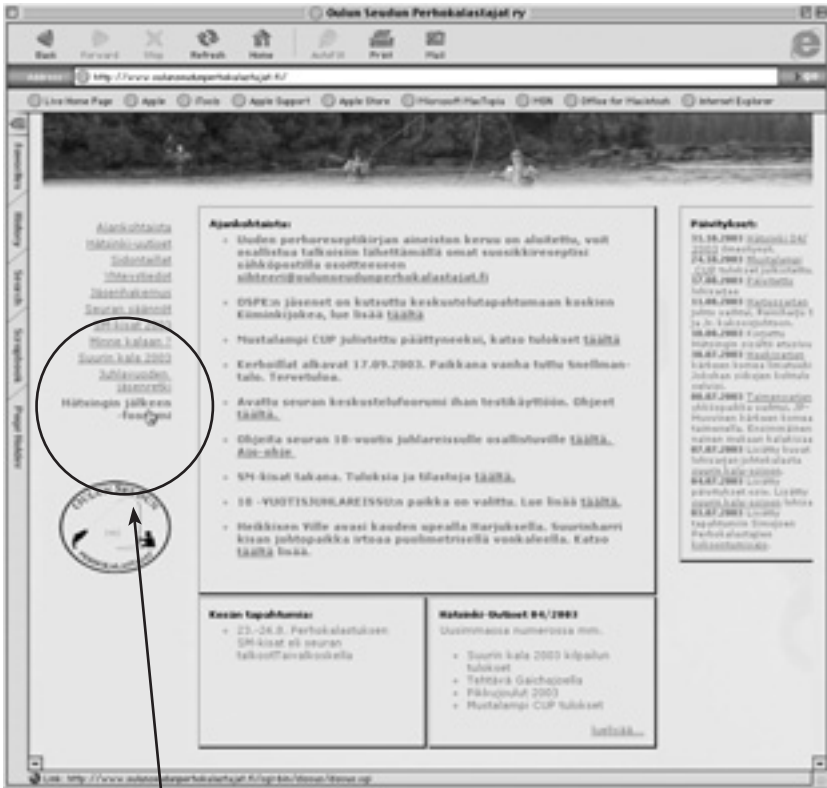
puh. 040 576 5026,

jmaatta@dnainternet.net

ilkka.pirinen@nokia.com

sami.saily@avalon.fi

# Seuratkaa verkkosivuja!



Sivulla jatkuvasti päivittyvää tietoa toiminnasta ja muuta kiinnostavaa löpinää.

[www.oulunseudunperhokalastajat.fi](http://www.oulunseudunperhokalastajat.fi)

linkki "Hätsingin jälkeen".

Tunnuksia jaetaan Jyrkin ja Ilkan toimesta.